

אברבנאל פרשת קרח

הנה משה שמע והבין שלשה המחלוקת שהיו מכוונים בדבריהם וזהו וישמע
משה שהוא מלשון הבנה ונפל על פניו אם לדרוש את ה' לדעת מה יעשה והוא ית'
צוה אותו מה יעשה או להתבודד בעצמו מה לעשות

- **Relevance for us - Knowing what to pray for assumes that we know ourselves & other. (Birchat Habanim link)**

רבינו בחיי במדבר פרשת שלח פרק יג פסוק כב

כי יהושע כבר נצל מזה כשקבל ברכתו ממשה שאמר לו: "יה יושיעך מעצת
”מרגלים”.

The Unique blessing for each person- Rav Chumash Shelach

בראשית פרשת לך לך פרק יז פסוק טו

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שְׂרִי אֶשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרִי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ

**כי שרה שמה - שרי היא שרה, בתחלה נעשית שרי לאומתה ולבסוף נעשית
שרה לכל העולם מט) [ברכות י"ג א']**

רש"י בראשית פרשת לך לך פרק יז פסוק טו

לא תקרא את שמה שרי - דמשמע שרי לי ולא לאחרים כי שרה סתם שמה, (טו)
שתהא שרה על כל

בראשית רבה (וילנא) פרשת לך לך פרשה מז סימן א

של נקבה ובסופן של אותיות עכשיו אני נותנך בשמו של זכר ובראשן של אותיות
שנאמר (במדבר יג) ויקרא משה להושע בן נון יהושע, א"ר מנא לשעבר היתה
שרי לעצמה עכשיו תהא היא שרה לכל באי העולם.

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה קְהוֹשֶׁה בֶּן נֹחַן יוֹשֻׁעַ - and Moses called Hosea the son of Nun, Joshua. Prior to sending the spies to scout the land, Moses changed Hosea's name to Joshua, signifying that God should save him from the evil designs of the other spies (Rashi). The Midrash (*Bereishis Rabbah* 47:1) indicates that Moses effected this change by transferring the letter *yud* from Sarah's former name (שָׂרַי) to Joshua's.

The elimination of the *yud* and the inclusion of the *heh* in Sarah's name signify a fundamental change in her role. The letter *yud* carries the grammatical implication of possessiveness (for example, סֵפֶרִי—my book) and, in a broader sense, of privacy and separation. The added *heh* in Sarah's name has the same connotation as it does in Abraham's name: *for I have made you the father of a multitude of nations*. Previously, she had been the matriarch of her family alone, but now she would assume a more universal role and become the matriarch of a family of nations.

Moses added the letter *yud* so Joshua would attain the sense of separation and withdrawal that was taken from Sarah. The Gemara notes (*Megillah* 23a) that the ten spies who imparted the negative report about the Land of Israel were called an *edah*, congregation (14:27), and from the use of the word *edah* in this context we derive the idea behind a *minyan*—namely, that an assembly of ten men represents the collective of Israel. Moses changed Joshua's name so that he would have the strength to separate himself from this collective entity, enabling him to take a principled stand against the prevailing sentiment. (*Nefesh Harav*, pp. 306-307; *Birkas Yitzchak*, pp. 215-216)

...and climb up the mountain.

לאות יו"ד, דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, ואיתא במדרש רבה (בראשית פרשה י"ב) בה"א בראם, שהעוה"ז נברא בה"א (וכ"ה בגמ' מנחות כט:), אשר על כן מורה האות ה"א על אוניברסליות, משא"כ יו"ד הבעלות מורה על פרטיות ופרישות והסתייגות מן האחרים, ומתחילה היתה שרי אשה פרטית, שרה שלי, וכמו אברם — אב לארם, ואח"כ, כמו שנהפך אברהם לאב המון גויים, שהה"א שניתוספה לשמו מורה על אופיו החדש, שמעתה נהפך להיות יותר אוניברסלי, כמו"כ נהפכה שרה ליותר אוניברסלית. וכאן לגבי יהושע, מתחילה היה שמו מתחיל בה"א — הושע, שהיה הולך ביחד עם שאר תרי הארץ, וע"ז התפלל משה שיפרוש מהם ויהיה אדם פרטי לעצמו, ושינה את הה"א ליו"ד, אשר אות זו מורה על הפרטיות — בניגוד להאוניברסלית. [מאמר זה דרש רבנו כשיצאו המזרחי מהקואליציה ע"ד ענין מי הוא יהודי (בפעם הראשונה), ושיבח רבנו אז את הר"ר זרח ווארהפטיג, שיחי' (שהיה נוכח אז באמריקא בכנס של המזרחי) וחבריו, על שהיו אחראים על כך, שכדין עשו בזה, ושצריכים חוש הבחנה לדעת מתי להצטרף לקואליציה, ומתי מן ההכרח לפרוש הימנה.] (שמעתת מהר"ר שרגא פייוול שיינפלד, שיחי').